

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jacson of Scandinavia AB (Vollsjö, Sverige)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 18. august 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1253/2008-2) annulleres, og følgelig opretholdes registreringen af EF-varemærke nr. 1 077 858, »JACKSON SHOES«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: »JACKSON SHOES«

Indehaver af EF-varemærket: Fercal — Consultadoria e Serviços, Ltda

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Jacson of Scandinavia AB

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det svenske ordmærke »JACSON OF SCANDINAVIA AB«

Annullationsafdelingens afgørelse: Medhold i begæringen om ugyldighed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker, idet der ikke er nogen risiko for forveksling mellem varemærket »JACKSON SHOES« og varemærket »JACSON OF SCANDINAVIA AB«.

Selv om der er grafiske og fonetiske ligheder mellem navnene JACKSON og JACSON, skal der ved en sammenligning tages hensyn til tegnene i deres helhed: »JACKSON SHOES«/»JACSON OF SCANDINAVIA AB«.

Der kan ikke (på baggrund af et enkelt svensk forretningsnavn) tildeles en eneret til i samtlige medlemsstater i Den Europæiske Union at anvende et navn, der i stor udstrækning anvendes i mange andre lande i Unionen af tusindvis af mennesker og af andre virksomheder og således er et tegn, der kun har en svag grad af særpræg. Følgelig kan det ikke forhindres, at dette eller et andet, lignende tegn anvendes af tredjemand sammen med andre bestanddele.

En gennemsnitsforbruger kan endvidere sagtens forstå, at der er tale om forskellige typer af kendetegn, idet det ene er et ordmærke, mens det andet er et forretningsnavn, henset til forkortelsen AB.

Sag anlagt den 4. januar 2010 — PPG og SNF mod Det Europæiske Kemikalieagentur

(Sag T-1/10)

(2010/C 63/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) (Bruxelles, Belgien), SNF SAS (Andrézieux, Frankrig) (ved lawyers K. Van Maldegem, P. Sellar og R. Cana)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgernes påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.

— Den anfægtede retsakt annulleres.

— Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.

— Der træffes sådanne andre eller yderligere foranstaltninger, som findes påkrævet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har nedlagt påstand om, at Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse af 7. december 2009 vedrørende identifikation af acrylamid (EF-nummer 201-173-7) som et stof, der opfylder kriterierne i artikel 57 i forordning (EF) nr. 1907/2006⁽¹⁾ (herefter »REACH«), annulleres i henhold til REACH's artikel 59.

På grundlag af den anfægtede afgørelse, som sagsøgerne blev bekendt med gennem en pressemeddelelse fra Det Europæiske Kemikalieagentur af 7. december 2009, blev acrylamid optaget på listen over 15 nye kemiske stoffer på listen over særligt problematiske stoffer. Sagsøgerne har gjort gældende, at de som følge heraf bliver nødt til angive visse oplysninger vedrørende mængden af acrylamid i de varer, de sælger til deres kunder, med henblik på at disse kunder kan efterkomme de notifikations- og informationsforpligtelser, der er blevet dem pålagt gennem REACH. Endvidere vil der muligvis også blive stillet krav til sagsøgerne om at opdatere deres sikkerhedsdatablade og/eller videregive oplysninger om identifikationen af acrylamid som et særligt problematisk stof til deres kunder.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede retsakt er ulovlig, fordi den bygger på en underliggende vurdering af acrylamid, som videnskabeligt og retligt er mangelfuld. De har gjort gældende, at Det Europæiske Kemikalieagentur ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt gjorde sig skyldig i et åbenbart fejlskøn. Navnlig har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt tilsidesætter de gældende regler, der i henhold til REACH er opstillet til identifikation af særligt problematiske stoffer.

Sammenfattende påstår sagsøgerne, at den anfægtede retsakt reelt identificerer acrylamid som et særligt problematisk stof, fordi acrylamid er et kemisk stof. Sagsøgerne påstår imidlertid, at acrylamid udelukkende anvendes som et mellemprodukt, og at det derfor er undtaget fra bestemmelserne i REACH's afsnit VII vedrørende godkendelse, hvilket følger af denne forordnings artikel 2, stk. 8, og artikel 59.

Endvidere har sagsøgerne gjort gældende, at den anfægtede retsakt blev vedtaget uden tilstrækkeligt bevisgrundlag, og at Det Europæiske Kemikalieagentur derfor gjorde sig skyldig i et åbenbart fejlskøn.

Endelig påstår sagsøgerne, at den anfægtede retsakt ud over kravene i REACH tilsidesætter proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396, s. 1).

Appel iværksat den 15. januar 2010 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 29. oktober 2009 af Personaleretten i sag F-94/08, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-12/10 P)

(2010/C 63/86)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Under alle omstændigheder ophæves den appellerede kendelse fuldstændigt og uden undtagelse.
- Det fastslås, at søgsmålet i første instans, i relation til hvilket den appellerede kendelse blev afsagt, fuldstændigt og uden undtagelse skulle have været antaget til realitetsbehandling.
- Principalt: appellanten gives fuldstændigt og uden undtagelse medhold i sin påstand for førsteinstansen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at godtgøre samtlige de omkostninger, som appellanten har afholdt for begge instanser i denne sag.
- Subsidiært: sagen hjemvises til Personaleretten med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i sagen i en anderledes sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af kendelse afsagt den 29. oktober 2009 af Personaleretten i sag F-94/08. Ved denne kendelse afviste Personaleretten det søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af et notat af 28. marts 2008, hvori Europa-Kommissionen havde bekendtgjort sin intention om at foretage indeholdelse i hans invaliditetsydelse med henblik på at opnå betaling af de sagsomkostninger, som den havde afholdt i en tidligere sag.

Til støtte for sine påstande har appellanten gjort gældende, at der foreligger en urigtig gengivelse og forvanskning af de faktiske omstændigheder i den appellerede kendelse, en fuldstændig mangel på begrundelse, samt en urigtig anvendelse og fortolkning af princippet *tempus regit actum* og af begrebet bebyrdende retsakt.

Sag anlagt den 22. januar 2010 — Alisei mod Kommissionen

(Sag T-16/10)

(2010/C 63/87)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Alisei (Rom, Italien) (ved advokati F. Sciaudone, R. Sciaudone og A. Neri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen